Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0108

Wniosek o uchylenie immunitetu Diany Iovanovici Şoşoacă

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2026 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Diany Iovanovici Şoşoacă (2025/2196(IMM))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Diany Iovanovici Şoşoacă otrzymany pismem z 24 września 2025 r., w którym minister sprawiedliwości Rumunii przekazał wniosek prokuratury przy Najwyższym Sądzie Kasacyjnym i Sprawiedliwości Rumunii w związku z postępowaniem karnym, które ma zostać wszczęte przeciwko Dianie Iovanovici Şoşoacă, ogłoszony w Parlamencie 9 października 2025 r.,

– po wysłuchaniu Diany Iovanovici Şoşoacă 24 marca 2026 r. zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

– uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu z 20 września 1976 r. dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich,

– uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r.[1],

---

1 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

– uwzględniając art. 72 ust. 1 i 2 konstytucji Rumunii,

– uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0117/2026),

A. mając na uwadze, że pismem z 24 września 2025 r. rumuński minister sprawiedliwości przekazał wniosek prokuratury przy Najwyższym Sądzie Kasacyjnym i Sprawiedliwości Rumunii o uchylenie immunitetu Diany Iovanovici Şoşoacă, posłanki do Parlamentu Europejskiego wybranej w Rumunii, w związku z postępowaniem karnym dotyczącym kilku przestępstw rzekomo popełnionych w różnych dniach od 10 grudnia 2021 r. do 11 lutego 2025 r.;

B. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem trzy osoby złożyły skargę, w której zarzucają, że 10 grudnia 2021 r. Diana Iovanovici Șoșoacă i inne osoby rzekomo pozbawiły skarżących i czwartą osobę wolności na około 20 minut w godz. 15:40–16:00 w mieszkaniu w Bukareszcie; mając na uwadze, że zarzucany czyn stanowi przestępstwo w świetle art. 205 ust. 1 rumuńskiego kodeksu karnego;

C. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem 28 lutego 2024 r. Krajowy Instytut Badań nad Holokaustem w Rumunii im. Eliego Wiesela powiadomił organy sądowe, że 19 lutego 2024 r. na oficjalnej stronie internetowej partii SOS România opublikowano komunikat prasowy podpisany przez Dianę Iovanovici Șoșoacă jako przewodniczącą tej partii, w którym rzekomo gloryfikowała osobę skazaną za zbrodnię wojenną na mocy rumuńskiej ustawy nr 312/1945 o ściganiu i karaniu osób winnych klęski narodowej lub zbrodni wojennych; mając na uwadze, że zarzucany czyn stanowi przestępstwo określone w art. 5 nadzwyczajnego rumuńskiego dekretu rządowego nr 31/2002;

D. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem 27 maja 2024 r. Centrum Monitorowania i Zwalczania Antysemityzmu w Rumunii poinformowało, że 13 i 14 maja 2024 r. Diana Iovanovici Șoșoacă rzekomo wygłosiła publiczne oświadczenia, w tym za pośrednictwem swojego publicznego konta na Facebooku, i na terenie rumuńskiego parlamentu, w których oskarża Żydów o zbiorową odpowiedzialność za zbrodnie przeciwko narodowi rumuńskiemu; mając na uwadze, że zarzucany czyn stanowi przestępstwo w świetle art. 3 rumuńskiej ustawy nr 157/2018 o zapobieganiu antysemityzmowi i jego zwalczaniu;

E. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem 14 maja 2024 r. Diana Iovanovici Șoșoacă, przebywając na terenie parlamentu rumuńskiego, aby wziąć udział we wspólnym posiedzeniu Izby Deputowanych i Senatu Rumunii, wygłosiła rzekomo oświadczenia, w których oskarża Żydów o zbiorową odpowiedzialność za zbrodnie przeciwko narodowi rumuńskiemu; mając na uwadze, że zarzucany

czyn stanowi przestępstwo określone w art. 6 ust. 1 nadzwyczajnego rumuńskiego dekretu rządowego nr 31/2002;

F. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem 5 i 6 października 2024 r. Diana Iovanovici Șoșoacă rzekomo opublikowała w internecie szereg publicznych oświadczeń, w których gloryfikuje niektóre osoby i ruchy winne zbrodni wojennych lub współudziału w nich na mocy rumuńskiego prawa oraz oskarża Żydów o zbiorową odpowiedzialność za zbrodnie historyczne i religijne; mając na uwadze, że zarzucane czyny stanowią przestępstwo w świetle art. 5 nadzwyczajnego rumuńskiego dekretu rządowego nr 31/2002;

G. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem 1 grudnia 2024 r. Diana Iovanovici Șoșoacă rzekomo publicznie gloryfikowała osobę skazaną za zbrodnie wojenne na mocy rumuńskiego prawa krajowego za pomocą publikacji w internecie i publicznie wychwalając idee i koncepcje ruchu legionowego, rasizm i ksenofobię oraz stereotypy na temat społeczność żydowskiej; mając na uwadze, że zarzucane czyny stanowią przestępstwo w świetle art. 5 nadzwyczajnego rumuńskiego dekretu rządowego nr 31/2002;

H. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem 15 grudnia 2024 r. Diana Iovanovici Șoșoacă miała bezpośrednio grozić przemocą dwóm funkcjonariuszom policji, którzy wykonywali obowiązki służbowe w związku z wcześniej nałożoną na nią karą administracyjną; mając na uwadze, że zarzucany czyn stanowi przestępstwo określone w art. 257 ust. 1 i 4 rumuńskiego kodeksu karnego;

I. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem 25 lutego 2025 r. Instytut Badania Zbrodni Komunizmu i Upamiętnienia Wypędzenia Rumunów, który jest organizacją rządową, powiadomił organy sądowe, że 11 lutego 2025 r. Diana Iovanovici Șoșoacă wygłosiła przemówienie na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego, podczas którego miała zalecić kolegom i koleżankom, aby opracowali strategie polityki zagranicznej wzorowane na strategiach Nicolae Ceaușescu, który 25 grudnia 1989 r. został uznany winnym zbrodni ludobójstwa na mocy wyroku okręgowego trybunału wojskowego w Bukareszcie; mając na uwadze, że zarzucany czyn stanowi przestępstwo określone w art. 5 nadzwyczajnego rumuńskiego dekretu rządowego nr 31/2002;

J. mając na uwadze, że Diana Iovanovici Șoșoacă została wybrana do Parlamentu Europejskiego w wyborach europejskich w czerwcu 2024 r., a zatem nie była posłanką do Parlamentu Europejskiego, kiedy dopuściła się zarzucanych jej czynów wymienionych we wniosku i do których doszło 10 grudnia 2021 r., 19 lutego 2024 r. oraz 13 i 14 maja 2024 r.; mając na uwadze, że Diana Iovanovici Șoșoacă była posłanką do Parlamentu Europejskiego w czasie popełnienia zarzucanych jej czynów, o których mowa we wniosku, do których doszło 5 i 6 października 2024 r., 1 grudnia 2024 r., 15 grudnia 2024

r. i 11 lutego 2025 r.; mając na uwadze, że oprócz skarg lub postępowań karnych przeciwko Dianie Iovanovici Șoșoacă w związku z zarzucanymi jej czynami z 10 grudnia 2021 r. i 19 lutego 2024 r. wszystkie inne postępowania karne wszczęto po jej wyborze do Parlamentu Europejskiego;

K. mając na uwadze, że art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej przewiduje, że wobec posłów do Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków służbowych;

L. mając na uwadze, że domniemane przestępstwo popełnione 11 lutego 2025 r. w związku z rzekomą gloryfikacją Nicolae Ceaușescu, skazanego za zbrodnię wojenną na mocy rumuńskiego prawa, obejmuje oświadczenie złożone przez nią podczas posiedzenia plenarnego Parlamentu Europejskiego w Strasburgu podczas debaty na temat szerzej zakrojonej kompleksowej strategii UE na rzecz Bliskiego Wschodu; mając na uwadze, że jej oświadczenie stanowi zatem opinię lub stanowisko zajęte w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

M. mając na uwadze, że wszystkie pozostałe zarzucane czyny i wniosek o uchylenie immunitetu Diany Iovanovici Șoșoacă nie stanowią opinii ani stanowiska zajętego przez nią w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej ani ich nie dotyczą;

N. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 akapit pierwszy lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego posłowie korzystają na terytorium swoich państw członkowskich z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa członkowskiego;

O. mając na uwadze, że art. 72 ust. 1 i 2 konstytucji Rumunii stanowi, że:

„1. Żaden poseł ani senator nie może być pociągnięty do odpowiedzialności sądowej za głosy oddane ani za poglądy polityczne wyrażone w związku ze sprawowaniem mandatu.

2. Posłowie oraz senatorowie mogą zostać pociągnięci do odpowiedzialności karnej i oskarżeni o czyny, które nie mają związku z ich opiniami politycznymi lub oddanymi głosami w trakcie sprawowania mandatu, jednak nie mogą być poddani przeszukaniu, zatrzymani ani aresztowani bez uprzedniej zgody izby, do której należą, po ich wysłuchaniu. Jedynie prokuratura przy Najwyższym Sądzie Kasacyjnym i Sprawiedliwości może

wszcząć postępowanie. Właściwy w sprawie jest Najwyższy Sąd Kasacyjny i Sprawiedliwości”;

P. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny, o którym mowa w Protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, ma chronić Parlament i jego posłów przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwych do oddzielenia od tych obowiązków;

Q. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu jako instytucji oraz jego członków;

R. mając na uwadze, że w niniejszej sprawie Parlament nie znalazł żadnych dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, to znaczy nie wydaje się, aby u podstaw przedmiotowego postępowania sądowego leżał zamiar podważenia działalności politycznej Diany Iovanovici Șoșoacă jako posłanki do Parlamentu Europejskiego, a tym samym niezależności Parlamentu;

S. mając na uwadze, że, z jednej strony, Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za oskarżonego w kontekście procedury uchylenia immunitetu[2];

1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Diany Iovanovici Şoşoacă w odniesieniu do zarzucanych przestępstw, o których mowa w pkt B, C, D, E, F, G i H;

2. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Diany Iovanovici Şoşoacă w odniesieniu do zarzucanego przestępstwa, o którym mowa w pkt I;

3. zobowiązuje przewodniczącą do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym władzom rumuńskim i Dianie Iovanovici Şoşoacă.

---

[2] Wyrok Sądu z 30 kwietnia 2019 r., Briois/Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.